

Tea Weinrauch, n. Schapira

(9.12.1932, Moldovița, Bucovina – 3.05.2021, Frankfurt/Main)

În 1941, la vârsta de 9 ani, Tea a fost deportată împreună cu părinții în Transnistria, unde familia a supraviețuit cu greu timp de 3 ani. După eliberare, Tea a fost elevă la liceu la Câmpulung Moldovenesc, apoi a studiat medicina dentară la București. După căsătoria cu medicul dr. Fromi Weinrauch s-a stabilit la Timișoara. Soții Weinrauch au emigrat în Germania pentru a fi alături de fiica lor, dr. Dorith Weinrauch, și nepotul, Marc, pe care i-au înconjurat cu multă dragoste.

Un fragment dintr-o convorbire telefonică cu Getta Neumann, 2012:

Sunt o fire extraordinar de fricoasă. Eu stau într-o casă cu opt etaje și nu vreau să se știe că sunt evreică. Eu am o frică de-a mea. Nu se știe ce naționalitate am.

La Timișoara nu ți-a fost frică ?

Nu, deloc.

M-am născut în 1932 la Vatra Moldoviței, județul Suceava. Era un sat în Bucovina și tatăl meu a lucrat la o fabrică de cherestea. De aici ne-au evacuat la sfârșitul anului 1940 nu nemții, ci legionarii (români, n. red.), ne-au evacuat în oraș la Gura Humorului. Locuiam într-o locuință într-o casă în curtea fabricii de cherestea. În Vatra Moldoviței nu erau mulți evrei, erau foarte mulți nemți. Eu de când m-am născut am vorbit limba germană la mine în casă, că era Bucovina, aparținea de Imperiul Austro-Ungar. La Gura Humorului am stat la o mătușă în casă, nu eram în ghetou. Ne-am mutat cu toate lucrurile, cu mobilă, cu covoare, cu tot.

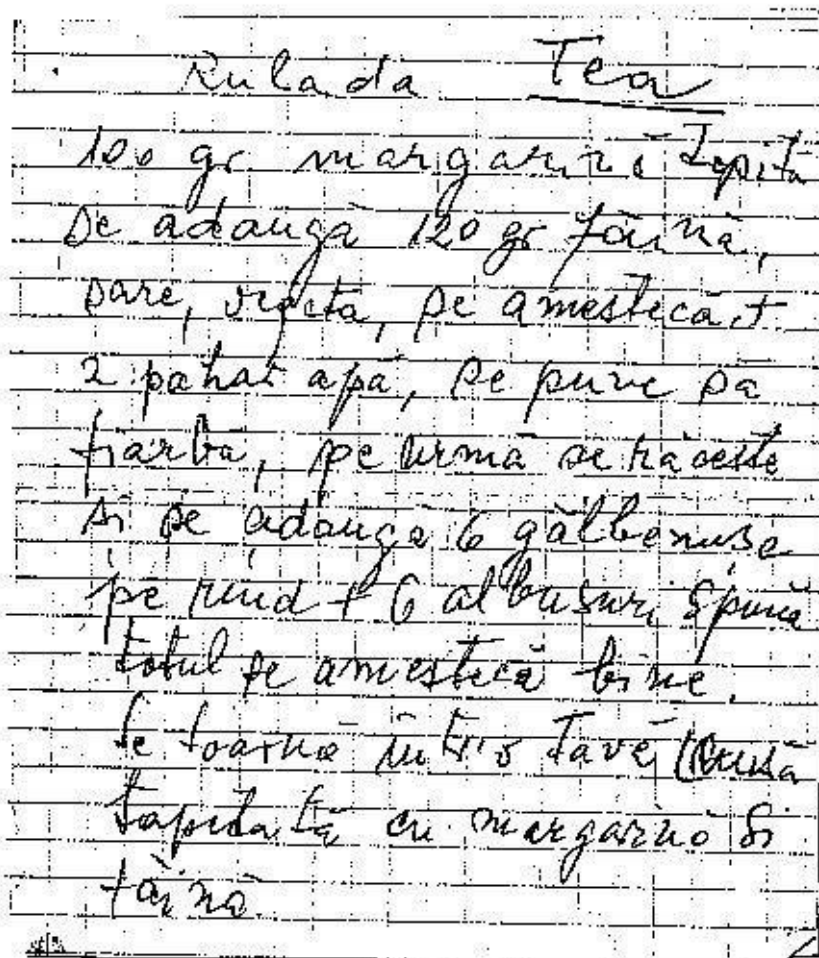
De acolo, la începutul lui '41, în trei ore a trebuit să strângem ce putem duce în mână și ne-a dus la gară în vagoanele alea, știi, vagoanele alea pentru animale, mărfuri. Eram foarte mulți într-un vagon. Ne-a dus în Ucraina, am trecut în niște vapoare Nistrul și am ajuns în Transnistria. Acolo toată administrația era românească.

Cum s-au comportat ?

Era groaznic. Noi eram într-o situație favorizată că am ajuns să locuim într-o casă în care stăteam doua familii într-o cameră și tatăl meu a lucrat într-o uzină electrică. A primit în natură salariul. Eu cu părinții mei, noi trei, am împins masa lângă o ladă și așa am domit toți trei. Și încă două persoane pe o canapea. Acolo erau mulți evrei. Era o sinagogă, era plină cu evrei, dormeau acolo. În fiecare dimineață am auzit câți au murit - de tifos. Noi am avut mare noroc și că tata avea de lucru și că stăteam într-o casă, cu evrei de acolo. În sinagogă erau sute de oameni, a început epidemia de tifos exantematic și auzeam de zeci și zeci de oameni care mureau.

Nu-mi amintesc dacă erau și alți copii în casă. Am rămas cu frică de atunci și am auzit la televizor cum zicea un psiholog că frica oamenilor se dezvoltă întotdeauna din copilărie. Și acum sunt fricoasă de nu mai găsești a doua să fie așa.

Tea era caldă și binevoitoare cu toți, apropiată de mulți. Am regăsit o rețetă de ruladă (în general, cu umplutură de ciuperci) în caietul de rețete al mamei mele, Edit Neumann. O folosesc des. G.N.

Rulada Tea

100 gr margarină Topita
Se adaugă 120 gr făină,
 sare, sare, se amestecă
 2 pahar apă, se pune pe
 foc, se urmează de la o parte
 și se adaugă 6 gălbenușe
 și pe rând 6 albușuri și puțin
 totul se amestecă bine.
 Se toarnă într-o tavă (cu
 tapetată cu margarină și
 făină